

жёме, ами да се исповедате єденија дрѹгаго, да бы прости Где грехо-
вете, така оучиниша, и се фростиха мегу себѣ, и сите се оутопиша,
цио бѣха оу геміата, а вѣката и дрѹгите соци негѡ плакали и се моли-
ли Бг8, да се спасатъ нїхни дышы, после гледали по морето, и видѣ-
ли, дека излазатъ ѿ морето голубы, и летели на нбото, и познале,
защо са на тіа дышите, шо се оудавили оу геміата, и се радували, и
жалили: защо и онъ не оумрели соци нїхъ, и дошли на край, и видѣли
ненадайнѡ дрѹгара нїхни, шо беше се оудавилъ оу морето, кога
слазилъ оу шайката, видели го, и се зачуделе, и пытали го, какѡ си из-
легла ѿ морето, а онъ река; когасамъ паднала оу морето, молилъ
самъ се на Бгоматерь, да ми поможе; ама самъ се молилъ, соци вѣра
безъ швѣ, и така, шо скори помага, се найде предъ мене, и оу той
часъ ме извади на край, и сите прославили Бга, и претѣа Бца.

Подобно ѿ избавлешемса ѿ волненїа,

ЧУДО 62.

Оу таа книга пише: єденија Игѹмена плавалъ по море, и се дигналъ
єденија вѣгаръ големъ, и чекали вѣкѣ, да се издаватъ, єдни викали ст҃ий
Никола, а дрѹги апостола Індреа, а дрѹги дрѹгого Стаго; кой на кого
ималъ любовь, Игѹмена видѣлъ, защо никой не вика, шо се може, да оучи-
ни црквица, оча владее и гдестве нбо; и земля, и море, рече имъ: Шо чините
братие, за шо призываете слави и ст҃и заборавили цркви, она може ѿ сите
ст҃ии по многу, тогай сичкиите согласи выкнали, да ихъ избави ѿ
таквымъ бѣды, така и Игѹмена се молилъ, и былъ боленъ три дни,
не ималъ нишо, становалъ со сила, и подигналъ ікона Бгоматере, и го-
ворилъ: